

ततः शोकाभिसंतप्तं सुग्रीवं लिङ्गवाससं ।
 शाखामृगमहामात्राः परिवव्रुः कृतोदकाः ॥ १ ॥
 अभिगम्य च काकुत्स्थं राममल्लिष्टकारिणं ।
 तस्थुः प्राञ्जलयः सर्वे पितामहमिवर्षयः ॥ २ ॥
 ततः शैलवपुर्धमिंस्तरुणादित्यसंनिभः ।
 अब्रवीत् प्राञ्जलिर्वीक्यं हनूमान् रघुनन्दनं ॥ ३ ॥
 तव प्रसादात् सुग्रीवः पितृपैतामहं मरुत् ।
 वानराणां सुदुष्प्राप्यं प्राप राज्यं परंतप ॥ ४ ॥
 भवता समनुज्ञातः प्रविश्य नगरीमिमां ।
 संविधास्यति कार्याणि सर्वथा ससुकृज्जनः ॥ ५ ॥
 स्नातोऽयं विविधै रत्नैरौषधैश्च समन्ततः ।
 अर्चयिष्यति दिव्यैश्च गन्धैस्त्वां प्रीतिमानसः ॥ ६ ॥
 इमां गिरिगुहां दिव्यामभियातुं त्वमर्हसि ।
 कुरुष्व स्वामिसंबन्धं वानरान् संप्रहर्षयन् ॥ ७ ॥
 एवमुक्तो हनुमता रामो दशरथात्मजः ।
 प्रत्युवाच हनूमन्तं बुद्धिमान् वाक्यकोविदः ॥ ८ ॥
 चतुर्दशसमाः सौम्य ग्रामं वा यदिवा पुरं ।
 न प्रवेक्ष्यामि हनुमन् पितुरादेश एष मे ॥ ९ ॥